

AGNI

Nr 203-204 ~ Årg. 52 ~ Nr 2-3 ~ Hösten 2003

Ett hundrameterslopp som kom av sig

En australisk munk skickade ett brev. Han tycks ha för vana att sända ut berättelser ur verkligheten som kan stimulera människors hopp. Munken berättar om ett evenemang där förståndshandikappade ungdomar skulle kapptävla på en idrottsarena. Också sådana människor bör ju få del av idrottens spänning och tjusning, tänkte de förståndiga människorna borta i Australien. Munken berättar:

Ett antal handikappade ställer upp sig på startlinjen och skall löpa i mål 100 meter längre bort. Alla är jätteförtjusta. Att en väldig publik är samlad på läktarna fyller dem med både spänning och eufori.

Startsignalen går och ungdomarna börjar röra sig framåt. Alla vill de naturligtvis komma först i mål. Motoriskt är de litet oviga och fumliga men de knallar på. En av dem ramlar dessvärre omkull efter bara tio genomkämpade meter och ligger sedan på marken och gråter och gnyr i sin olycka och sitt plötsliga utanförskap. När de andra hör någon gråta bakom sig, stannar de och vänder sig om. Ingen rör sig sedan på flera sekunder. Allt blir en stillbild. Därefter fattas utan några ord ett gemensamt beslut. De går tillbaka till den som ligger och kvider och misslyckats i sina försök att resa sig. De börjar vänligt klappa och pussa honom och hjälper honom på

fötter. Så fattar allesammans tag i varandra och går i armkrok på gemensam linje och bryter mållinjen tillsammans.

Publiken ser på det som utspelas i fullständig tystnad. Sedan bryter applådaskorna ut och de varar under många minuter. Alla står upp och jublar och från ett hörn av läktaren ropar folk av den fromma sorten: Halleluja!

Man kan filosofera över denna berättelse med utgångspunkt i en fråga: Visar dessa oförställda och empatiska ungdomar upp en etisk medvetenhet som finns vilande i allas vår mänskliga natur? En etisk känsla som hos de allra flesta av oss är överlagrad och dold och sällan

kommer till uttryck hos dem som är "förståndiga" och till samhällets vanor och ovanor mer anpassade. Det finns ett element i berättelsen som skulle kunna tyda på det.

Varför bryter det enorma jublet ut på läktarna? Vad är det som de tusentals åskådarna ser i det som de ser och som gör dem stormande glada? Har de – så att säga – sett människan "före syndafallet"? Är det "det sant mänskliga"

de gläds över? Innebär deras glädje att de känt en kontakt med något som finns djupt inom dem själva? Och varför ler alla som hör denna berättelse så varmt eller skrattar så andäktigt? Det tycks som om det som skedde på den australiska idrottsarenan har en resonansbotten i oss alla.

Man kan på den teoretiska nivån diskutera vad som menas med godhet utan att nå fram till en säker defini-

tion. Innebörden i "godhet" låter sig inte lätt fångas med andra ord. Den kan däremot framträda i en handling. Den kan visa sig för att tala med filosofen Wittgenstein. När det sker blir orden överflödiga men inte leendet, glädjen eller jublet. Det är som om vi fått se en skymt av ett förlorat paradiset – ett som dock inte är alldeles förlorat!

BN

Till Agnis läsare

Det har nu gått mer än ett halvår sedan förra numret av vår lilla tidning skickades ut: Vi som har föreningens uppdrag att göra tidningen var under försommaren så hårt upptagna av annat arbete i Örjansgårdens tjänst – framför allt det arbete bland flyktingar som numera utgör en betydande del av verksamheten på hemmaplan – att årets andra nummer fick vänta. Vi försöker nu ta igen det förlorade med en något digrare tidning denna gång.

I numret finns som vanligt en inledande reflexion av föreningens ordförande, Bo Nylund,

"Ett hundrameterslopp som kom av sig". Vi publicerar också en text skriven av en sjuttonårig invandrare, Fermez Doyu, "Se och inse". Innehållet har många beröringspunkter med de tankar som en gång uppfyllde vår föreningens grundare, Mikael Hoffman, han som ville riva murar och bygga broar genom att människor med oli-

ka etnicitet och kultur möter varandra på djupet.

I numret återfinns också några korta rapporter från våra utländska samarbetspartner och information från årsmötet i maj. Vi ger också en liten glimt av våra sociala kontakter med flyktingar på Migrationsverkets förläggning i Gimo.

Redaktionen